

Sygn. akt VI Ga 223/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Marta Zalewska (spraw.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. S. (1)

przeciwko: M. S. (2) i A. F.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda co do punktu II i IV wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 9 marca 2017 r., sygn. akt V GC 1297/15 upr.

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

II. zasądza od pozwanych A. F. i M. S. (2) solidarnie na rzecz powoda M. S. (1) kwotę 1.893,12 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote 12/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 6 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

IV. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda koszty procesu, pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu, przy czym kwota 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych), jaką poniósł powód jest kwotą wydatków,

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 95 zł (dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Marta Zalewska SSO Anna Walus-Rzasa SSO Renata Bober

Sygn. akt VI Ga 223/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 16 listopada 2017 r.

Powód M. S. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanych M. S. (2) i A. F. kwoty 2397,54zł tytułem obniżenia ceny zakupu samochodu u pozwanych, który to samochód miał wady w postaci uszkodzenia szyby i braku czujników parkowania.

Pozwani w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa. Podali, że powód oglądał samochód przed sprzedażą i wiedział, że posiada drobne uszkodzenia i odprysk na szybie przedniej po lewej stronie. Z uwagi na te uszkodzenia cena samochodu była obniżona przez sprzedawcę. Po zgłoszeniu roszczeń pozwany zaproponował powodowi zwrot samochodu i pokrycie kosztów na co powód nie wyraził zgody. Sprzedający po sprawdzeniu przyznał, że samochód nie

ma systemu czujników cofania, choć były one widoczne na tylnym zderzaku. Dlatego uznał reklamację w tym zakresie i zwrócił powodowi 670zł z tego tytułu.

Powód pismem procesowym z dnia 15.02.2017r., rozszerzył powództwo. Wniósł o zasądzenie solidarnie kwoty 3540,38zł na która składają się: 2071,26zł za montaż systemu czujników parkowania, 1893,12zł za montaż szyby, 246zł za demontaż i montaż przy wykonywaniu opinii przez biegłego, minus kwota 670zł zapłacona przed wniesieniem pozwu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 20.09.2014r. powód zakupił u pozwanych w komisie używany samochód za cenę 29900zł. Przed zakupem oglądał pojazd w towarzystwie brata. Do transakcji doszło w późniejszym terminie. Przed sprzedażą pojazd był umyty. Kupujący sprawdzał powłokę lakierniczą, oglądali samochód na podnośniku, wykonano jazdę próbną.

Pojazd posiada m.in. wadę : uszkodzenie szyby czołowej w postaci licznych odprysków w tym jeden odprysk z pęknięciem tzw. Pajaczek o średnicy 1cm na zewnętrznej stronie szyby. Ten ubytek podlegał nieprofesjonalnej naprawie polegającej na wypełnieniu ubytku substancją wypełniająco spajającą. Koszty naprawy to kwota 1893,12zł za montaż szyby.

Sąd Rejonowy w ocenie prawnej wskazał, że w sprawie znajdują zastosowania przepisy o rękojmi rzeczy sprzedanej. Powód bardzo dokładnie badał pojazd przed zakupem . Badał nawet powłokę lakierniczą. Wykonał również jazdę próbną. Sam odprysk na przedniej szybie jest dużym odpryskiem. Znajdował się na szybie po stronie kierowcy. Jest to wada jawna (art. 557 § 1 kc) i powód winien ją zauważyć przed zakupem pojazdu z uwagi na wielkość i lokalizację. Jak wynika z przepisów art. 563 ka jako prowadzący działalność gospodarczą winien zbadać rzecz przed zakupem. W chwili zakupu w 2014 był to pojazd używany z rocznika 2007r i miał przebieg 239000km. Szyba posiadała liczne drobne odpryski. Powód nie udowodnił, by pozwani podstępnie tę wadę zataili. Była to wada jawna , którą przy takim przebiegu należy kwalifikować nawet jako normalne eksploatacyjne zużycie, tym bardziej, że wada ta nie przeszkadzała powodowi korzystać z pojazdu . Jeśli chodzi o podstawę roszczenia z art. 471kc to również nie ma podstaw do zasądzenia tu należności za szybę. Pozwani sprzedawali w komisie używany pojazd, który powód oglądał, za ustaloną przez strony cenę. Brak podstaw do przyjęcia, że pozwani nienależycie wykonali swe zobowiązanie. To powód jako przedsiębiorca winien zbadać rzecz przy zakupie, a kupował rzecz używaną, która mogła posiadać eksploatacyjne zużycie części i nie wykazał by pozwani podstępnie wadę zataili.

Na tej podstawie Sąd Rejonowy wR. wydał wyrok w dniu 9.03.2017 r., którym zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1.401,26 zł z ustawowymi odsetkami, a w pozostałej części oddalił powództwo, oraz orzekł o zasadzie ponoszenia kosztów .

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył powód co do punktu II. Zarzucił naruszenie przepisów art. 233 kpc poprzez nieprawidłową oceną materiału dowodowego i poczynienie ustaleń sprzecznych z treścią tego materiału. Ponadto powód zarzucił naruszenie art. 556 i 557 par. 1 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie. Zdaniem skarżącego Sąd błędnie uznał, iż powód nie dopełnił aktu staranności w postaci dokonania oględzin i niezwłocznego poinformowania o wadzie w postaci odprysku na szybie przy zakupie samochodu, a ponadto błędnie przyjął, iż powód o wadzie tej wiedział w dacie zakupu, czym utracił uprawnienia do roszczeń z tytułu rękojmi. Na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa co do kwoty stanowiącej w.p. z.

Pozwani w odpowiedzi na apelację wnieśli o jej oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje;

Apelacja powoda w całości zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił , że pojazd został szczegółowo zbadany przez powoda przed zakupem, zatem nie jest zrozumiałe, dlaczego przywołał przepis art. 563 § 1 kc, nie dokonując zresztą na jego podstawie subsumpcji w/w normy prawnej pod tak ustalony stan faktyczny. Nieprawidłowo wywiódł, iż skoro wada szyby w postaci odprysku była „jawna”, czyli widoczna , to powód musiał o

niej wiedzieć. Zapewne zastosował tzw. domniemanie faktyczne na podst. art. 231 kpc, choć nie poczynił ustaleń, iż wiedział o wadzie, lecz że musiał o niej wiedzieć. Jednak „wada jawna” nie stanowi pojęcia tożsamego z „wiedzą” kupującego o wadzie, o czym z kolei stanowi przepis art. 557 § 1 kc, zgodnie z którym jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy sprzedaży, sprzedawca z tytułu rękojmi nie odpowiada. Innymi słowy to pozwany jako sprzedawca winien celem zwolnienia się z odpowiedzialności wykazać w procesie ową wiedzę, a jawność wady czyli jej widoczność o tym nie przesądza. Wada może być widoczna, co nie znaczy, że kupujący ją zauważył i tym samym o niej wiedział (por. wyrok SN IV CK 546/04 oraz komentarz A. Kidyby , J. Gudowskiego w lex: do art. 557 kc). Sąd II instancji po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie zauważył, iż pozwani nie wykazali swych twierdzeń forsowanych w procesie, iż informowali powoda o odprysku szyby. Nie potwierdziły tego żadne zeznania świadków, treść oferty sprzedaży oraz korespondencja stron. Nawet pozwany w swych zeznaniach tego nie twierdził, zaś ogólnikowe zeznania, iż było dla niego jasne, że powód wiedział o odprysku , bo wada była widoczna, że informował o odpryskach, nie jest uprawnionym domniemaniem faktycznym o wiedzy powoda co do tej konkretnej przedmiotowej wady, skoro odpryski były liczne i dotyczyły całego samochodu. To twierdzenia powoda w świetle niepodważonej opinii biegłego sądowego, iż odprysk był uprzednio klejony nieprofesjonalnie , a następnie zeznania św. S. S., iż strony w czasie oględzin nie rozmawiały o szybie, a on tego odprysku nie widział, zaś powód odprysk ten zauważył po zakupie przy myciu samochodu, czynią wiarygodnymi twierdzenia powoda, iż wady tej przy oględzinach nie zauważył, bowiem odprysk był zaklejony, a następnie wykruszył się i odpadł w skutek użytkowania. Skoro zatem pozwany nie uprzedził kupującego jednoznacznie przy sprzedaży samochodu o spornej wadzie, nie wykazał, że kupujący w dacie zakupu o niej wiedział, to odpowiada z tytułu obniżenia ceny za tę wadę pojazdu w postaci równowartości kosztów wymiany szyby zgodnie z wiarygodnym wyliczeniem biegłego sądowego (art. 560 § 1 kc). Wskazać przy tym należy, iż przedmiotowy odprysk szyby nie sposób kwalifikować jako usterka eksploatacyjna stanowiąca skutek normalnego zużycia. Taką kwalifikację wyklucza charakter tego elementu samochodu: szyba nie podlega zużyciu w skutek użytkowania, a nieprofesjonalnie i nieskutecznie zaklejenie odprysku szyby spowodowało konieczność jej wymiany.

Z tych względów na podst. art. 386 kpc sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok , uwzględniając apelację w całości. O kosztach w I instancji orzekł na podst. art. 108 kpc w zw. z 98 § 1 kpc. Za II instancję przyznał powodowi koszty procesu w wysokości opłaty od apelacji.